

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА I О БРОЈ 4 О БУДВА 1. СЕПТЕМВАР 1972.

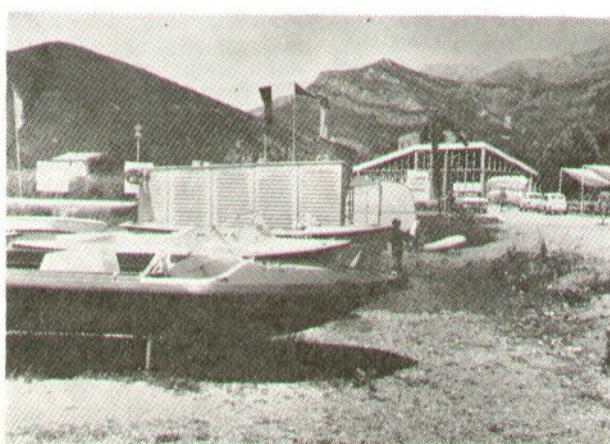
ЦИЈЕНА 1 ДИН.

ПОСЛИЈЕ МНОГО НАГАЂАЊА

„АВАЛА“ ДОБИЛА ЈАДРАНСКИ САЈАМ

- НА 28. СЈЕДНИЦИ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ, ЈАДРАНСКИ САЈАМ УСТУПЉЕН ХОТЕЛСКОМ ПРЕДУЗЕЋУ „АВАЛА“

Конечно је Скупштина општине одлучила да се Јадрански сајам уступи предузећу „Авала“. Ово је била једногласна одлука свих одборника, јер се сматра да ће „Авала“ најцелисходније управљати Сајмом и привести га првобитно програмиранију намјени. Закључком је обавезана „Авала“ да Сајму мора обезбједити садржај какав је предвиђен Урбанистичким планом Будве. Уговором са „Авалом“ ће бити прецизизане све њене обавезе према Сајму и Скупштини општине. Овом приликом је закључено исто тако, да се од „Економске пропаганде“ тражи обештећење интереса Скупштине општине Будва, које се односи на Јадрански сајам.

Конечно добио власника: Јадрански сајам на путу остварења своје првобитне концепције

Накнадно ће бити сачињен уговор између хотелског предузећа „Авала“ и Културног центра у Будви којим ће „Авала“ као корисник сајма, преложити Културном центру организовање културно-забавног дијела програма који ће се у оквиру Сајма одвијати. Културни центар би овим уговором преuzeо и организацију културно-забавног живота у свим објектима „Авале“.

НА 28. СЈЕДНИЦИ СО

УСВОЈЕН ПЛАН СЕРВИСНЕ ЗОНЕ БУДВА

- СЕРВИСНА ЗОНА ЋЕ БИТИ СНАБДЈЕВЕНА СВИМ ОБЈЕКТИМА КОЈИ СУ ЗА ОВАКВЕ УРБАНИСТИЧКЕ ЦЈЕЛИНЕ НЕОПХОДНИ

Скупштина општине је усвојила детаљни урбанистички план Сервисне зоне Будва у Мрчевом пољу. План је рађен на основу допуњеног Генералног урбанистичког плана општине Будва. Генерални план је предвидио величину Сервисне зоне од 35 ха, а у првој фази овим детаљним планом је обрађено само 15 ха. Локација ове сервисне зоне се сматра квалитетном, терен је раван и налази се непосредно поред магистрале. Сервисна зона ће бити снабдјевена свим објектима који су за овакве урбанистичке цјелине неопходни.

М. Р.

Са последње сједнице Скупштине општине

То је констатовано на посљедњој сједници Управног одбора Фонда за изградњу комуналних објеката СО Будва, која је одржана 24. августа, када се разматрао извештај Комисије о финансијским односима између Дирекције за урбанизам и комунално-стамбене послове и Фонда.

Мада је Комисија „извршила свој задатак“, како је речено у уводном излагању, она није заузела свој став по питању имовинско-правних односа између Дирекције и Фонда, већ је то остављено да учини Општинска скупштина. Иако је извештај пружио пуно података, из којих се види, издеђу осталог и то да је Фонд запао у обавезе од око 645 милиона стarih динара, да није извршена примопредаја финансијских докумен-

тација Фонда и Дирекције, иако би можда било добро да се тиме позабавила. Он је изразио чуђење због тога што се овје материјал, који је био готов још у фебруару, тек сада разматра.

Ни у самој Комисији изгледа нијесу мишљења била у потпуности усаглашена. На то наводи излагање Милоша ТРИФУНОВИЋА, који је упознао Управни одбор, да није до краја учествовао у раду Комисије јер је напустио прву сједни-

Недомаћинско газдовање

та приликом издавања Фонда од Дирекције, да су вршена задужења у име Фонда и Дирекције широке руке итд. Управни одбор на основу ових материјала није могао затузи став, јер се из њих не види да ли су толике обавезе били нужне и да ли су о њима одлучивала овлашћена лица и институције.

Извјестилац Комисије, Шћепан Бурић, истакао је да Комисија није имала задатак да се упушта и у целисност посло-

цу „због одређених неслагања“. Он је на сједници Фонда изненадио мишљење да Фонд не би био у кризи да се рационално пословало и да су комуналије савјесно убиране на глашавајући да чак ни за два велика објекта, као

(Наставак на 4. страни)

У НАРЕДНОМ БРОЈУ:

- ШТО О ПЛАЖАМА МИСЛЕ ТУРИСТИЧКА ДРУШТВА И ТУРИСТИЧКИ САВЕЗ ОПШТИНЕ БУДВА

*

- ИЗВЕШТАЈИ СА ПРВЕНСТВЕНИХ УТАКМИЦА „МОГРЕНА“ И „ПЕТРОВЦА“

*

- НАГРАДНА УКРПТЕНИЦА

РАЗГОВОР СА ПРЕДСЈЕДНИКОМ ОК СК И СЕКРЕТАРОМ СЕКРЕТАРИЈАТА ОК СК БУДВА

Којим путем у интеграцију?

Настављајући разговор о интеграцији, започет у прошлом броју „Приморских новина“, разговарали смо са предсједником Општинске конференције СК Крстом Боретом и секретаром Секретаријата ОК СК Миленком Дујовићем, постављајући им питање у којој се фази налази спровођење закључача Осме сједнице Општинске конференције, који се односе на интеграцију у општини, на које се проблеме ту наилази и како организација СК на нивоу општине планира своје акције у остваривању речених закључака. Ево њиховог заједничког одговора:

Крсто Борета

Миленко Дујовић

— као што је опште познато;

— Питање интеграције, прије свега у области туристичке односно угоститељске дјелатности присутно је код нас већ поодавно. У последње вријеме веома је актуелно и питање интегрисања у области комуналних дјелатности, а јављају се жеље за интегрисањем и код неких других привредних субјеката. Познато је да су ове идеје раније, а и сада најчешће оцјењивање као врло интересантне и прихватљиве, а у званичним или незваничним разговорима на тему интегрисања срећали смо се са мишљењима „то је зрела ствар“, „ту нема шта да се чека“ и сл. Међутим и поред таквих оцјена и препорука односно закључака о потреби интегрисања који су долазили како са нивоа Општине, тако и са нивоа Републике, неке конкретније мјере на спровођењу њених закључака у самим радним организацијама, ни на нивоу општине нијесу предузимане, па је, чини нам се; ради тога највише и изостао резултат на плану интегрисања. Полазећи управо од тога у закључцима Осме сједнице ОК који се односе на интеграцију, истакнута је обавеза свих чланова СК у радним организацијама да да се кроз организације СК, синдиката, органе самоуправљања, на мјесту свога рада и дјеловања активно заложе и ангажују на реализацији интеграционих процеса, полазећи од економског интереса радних организација, јасних програма даљег развоја и друштвено-економских односа датих у уставним амандманима. У истом смислу истакнута је и обавеза СО и њене стручне службе да предузме одговарајућу иницијативу

у правцу поспјешавања и убрзана интеграционих процеса.

Најзад да све не би остало само на закључцима и обавезивању одређених фактора у радним организацијама и СО, Општинска конференција је такође обавезала себе и Секретаријат да редовно прати остваривање ових закључака и усмерава своје дјеловање и акције у правцу њихове реализације и сужбијања свих видова отпора.

Полазећи од овог закључка Секретаријат ОК је одржао састанак са секретарима организација СК у радним организацијама на коме је конкретно договорено да се у циљу спровођења закључака VIII сједнице ОК СК направи програм рада и да се на његовој реализацији ангажују сви субјекти у радној организацији.

Организација СК, органи самоуправљања, руководећи органи, синдикат и стручне службе.

Обзиром на актуелност питања интеграције, као и чињеницу да се временски, налазимо при kraју главне сезоне када постепено јењава интензитет рада на свакодневним пословима, с правом треба очекивати у наредном периоду живу активност свих позваних субјеката у радним организацијама на плану интегрисања.

Таква активност биће постакнuta и ангажовањем одређених фактора и ван радних организација СО и друштвено-политичких организација, чији представници у заједници са руководиоцима радних организација треба конкретно да се договоре о мјерама и начину оживотворења интеграционих процеса.

Настојајемо да се та кав договор што прије по-

стигне, јер би тим путем поред осталог, требало именовати и комисију стручњака или одабрати одређену институцију која би израдила економску анализу о европском интеграцији. Та анализа би узвршила да послужи као основа и популарна тачка за предузимање свих других мјера и ангажовање свих субјеката, о чему је напред било ријечи за постизање коначног циља. То би уједно био и онај мучан корак који ваља учинити да би се од констатација и закључака дошло до реализације.

Најзад да истакнемо да поред нужног постојања економских услова када је у питању интеграција, треба водити рачуна и о примјени уставних амандмана, односно о успостављању друштвено-економских и самоуправних односа у интеграционим циљима на бази амандмана. Треба да се темељи и на гласању и почноваљу програма развоја који обезбеђује и отварају перспективу сваком интегрисаном партнери.

Но, и поред свега треба рачунати са ожидавањима — и разним изговорима који би могли водити лабављењу акције, па и осудењу очекиваног резултата на плану интегрисања, ради тога је неопходна јасно одређена, програмирана и синхронизована активност свих снага у том правцу, при чему је највећа одговорност и улога СК и то како саме организације, СК тако и чланова СК који се налазе из одговорајућим радним мјестима и у појединим органима било у радној организацији Општине или друштвено-политичкој организацији.

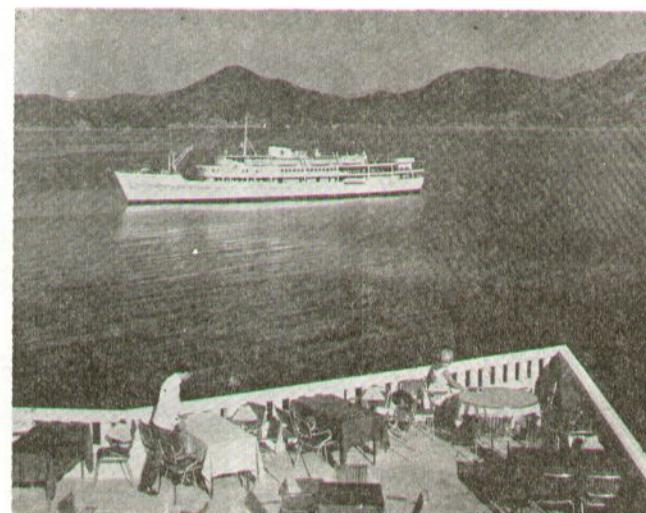
ДА ЗНАМО

Што се то дешава у огранку 3. СК у Будви

Из секретаријата МКСК у Будви сазнали смо, да се комунисти из огранка 3. нијесу искупили ни послје два заказивања састанака. На оба састанка дошло је мање од половине чланова, па је одлучено да трећи састанак закаже секретар МКСК, како би комунисти из овог огранка упознао са закључцима VIII и IX сједнице ОК СК Будва.

У позиву за састанак је било назначено да организације и огранци СК имају право скидање са евиденције чланова СК који за шест мјесеци нијесу платили партијску чланарину, као и оних који три мјесеца не учествују у раду организације, односно огранака.

Но, изгледа, ни ово није помогло. Комунисти не долазе. Остаје да видимо, како ће реаговати на позив секретара МКСК, Милана Кљањића, који заказује трећу сједницу за 31. 8. 1972 године.

У ЈУЛУ МЈЕСЕЦУ СТАНОВНИШТВО ОПШТИНЕ НАРА- СЛО ОСАМ ПУТА

У јулу ове године Будва је имала преко 46 хиљада становника. Ако је осам пута више него што Будва има сталних становника, онда је јасно колики је то притисак на све врсте туристичких услуга.

Овогодишњи јул упо-рејен са прошлогодишњим даје слабије резултате, јер и ако је број гостију ове године већи за више од хиљаду, број но-њива је мањи за преко 71 хиљаду. Ова појава је запажена како код домаћих тако и код страних гостију. Овакво стање је дало и веће просјечно о-стајање туриста на подруčju Budve него ове године. Једини разлог за овакву појаву је донекле тај, што је јул ове године био кишовит, и што је такво вријеме растјерало госте.

Да ли ће оживјети зaborављена традиција

Сасвим неочекивано, на последњој сједници Скупштине општине пао је предлог да се оживи усахла традиција која је везана за маслинарство.

— Прича се да се ниједан Паштровић није могао оженити док не посади одређени број стабала маслине. Та традиција је одржала маслинарство у Паштровићима. Предлагач сигурно није мислио да се та традиција оживи у истом вијду каква је некад била, већ да се у савременим условима нађе повод и мотив који би обезбиједио да се повећа број маслина. Очигледно да аудиториј није био расположен да расправља о овом предлогу, па је то остављено за нека будућа времена. Међутим, предлог је сасвим озбиљан и вриједан пажње. Поред економске користи, од оживљавања ове традиције се може направити јединствена атракција овог подручја, а туризму никад није много атракција. Ако брање мимоза може бити запажена туристичка атракција Херцег-Новог, зашто у Будви не би могла бити сађење маслина. Надајмо се да овај предлог неће остати само мртво слово скупштинског записника, већ да ће га се неко сјетити и коначно остварити.

М. Р.

Како су друге приморске општине решиле питање плажа?

У овом наставку биће ријечи о томе како плажама управљају центри општина црногорском пријеморју: Х. Нови, Бар, Котор и Улцињ.

Општина Тиват још није нормативно регулисала питање плажа, а то значи да је приступ на исте слободан.

Повод за напис у наставцима било је питање, ко треба да управља плажама? У првом напису било је речено како је то регулисани Одлуком Скупштине општине Будва. Међутим, та се одлука не спроводи, јер је на исту ставило приговор хотелско предузеће „Авала“, а у последње вријеме њему се придружило угоститељско предузеће „Палас“ из Петровца, подржавајући у потпуности примједбе „Авале“. У прошлом броју смо изнијели примједбе „Авале“.

У ЧЕМУ ЈЕ РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ПЛАЖА И КУПАЛИШТА

Ево како Херцег-Нови рјешава питање својих плажа. Они праве разлику између купалишта и плажа. Под купалиштима се подразумијева дио плажа који је изграђен и уређен као посебан објекат са одређеним уређајима и реквизитима. Сав остало приобални дио сматра се плажама. Док су купалишта јединствено третирани, дотле се плаже у погледу одржавања дијеле на уређене и природне плаже. Природне плаже се даље дијеле на плаже првог и плаже другог реда. И плаже и купалишта се уређују по јединственом програму који се базира на урбанистичком плану дотичног подручја а доноси га Савјет за комунално-стамбене послове уз сагласност Савјета за туризам. Изградња и уређење

Словенска плажа: На њу купачи улазе без улазница

купалишта и плажа се може вршити само на основу одобрења надлежног органа Скупштине општине. Плаже и купалишта се могу издати на уређење само туристичким и угоститељским организацијама, те туристичким друштвима.

Изузетно се плаже могу издати за уређивање одмаралиштима, али те плаже морају бити отворене.

Плажама и купалиштима управљају радне и друге организације, али само one, којима их уступи коришћење Скупштина општине. Но, у Одлуци стоји и ово: „Плаже и купалишта, сем објекта подигнутих на њима, су јавна добра у општој употреби и нијесу подложна промету“.

Висину накнаде за коришћење плаже одређује Савјет за привреду и финансије, на предлог орга-

низације која управља плажом, док накнаду за употребу реквизита на плажама одређује сама радна организација. У одлуци стоји изричita одредба: „Ни једна организација не може резервисати ни једну плажу а ни купалиште искључиво за своје гости“. Плаже које нијесу дате на коришћење ни једној организацији одржавају се из средстава Фонда за унапређење туризма. О урошку средстава за одржавање плажа и купалишта стара се Савјет за туризам и угоститељство и Управни одбор Фонда за унапређење туризма. Од убраних средстава са плажа одржавају се објекти и реквизити на њима, коришћење плажа, служба прве помоћи и спасилачка служба.

Скори на идентичан начин питање плажа решава и барска општина, јер су разлике толико небитне да се могу и занемарити.

У ИЗУЗЕТНИМ СЛУЧАЈЕВИМА КУПАЛИШТЕ МОГУ КОРИСТИТИ САМО ГОСТИ ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА ЊИМЕ УПРАВЉА

И Одлука Скупштине општине Котор о уређењу, одржавању и коришћењу плажа и купалишта разликује плаже и купалишта. Одлука је у многим дјеловима слична одлукама Херцег-Новог и Бара, зато ће овде бити говора о ономе у чему се углавном разликују. Купалиштима управљају радне и друге организације које су их изградиле, док плажама без обзира на категорију управљају туристичка друштва. Накнаду за услуге коришћења купалишта одређује организација која њима управља, с тим што та накнада не може пријећи износ од 2,00 динара дневно по особи, односно 1,00 динар за пола дана. Џеџа до 10 година старости не плаћају накнаду.

Савјет за трговину, угоститељство и туризам у изузетним случајевима (када је мали капацитет купалишта и сл.) може организацији која управља купалиштем одобрити да тај објекат користе само њени гости. За плаже свих категорија не плаћају се никакве накнаде. На плажама се може одређивati једино накнада за коришћење рекви-

зита, а висину накнаде одређује туристичко друштво. Средства за одржавање купалишта, објеката на њима, уређаја и реквизита, одржавање чије се објекти налазе у склопу плажа или више плажа којима туристичко друштво уређује, дужне су да учествују у трошковима одржавања плажа и то: хотели, мотели, одмаралишта и љетовалишта у износу од 10,00 динара по лежају, аутокампови по 2,00 динара по m^2 површине, а кампови и логори по 1,00 динара по m^2 своје површине годишње. Домаћинства која се баве издавањем лежаја и власници викенд односно кампа кућица као, своје учешће у трошковима одржавања плажа и купалишта плаћају годишње 5,00 динара по лежају, коју су накнаду дужни уплатити туристичком друштву најкасније до 1. августа за текућу годину.

Одлуком је, Савјету надлежном за послове туризам општине, стављено у надлежност:

— одређивање купалишта и организације које њима управљају,

— одређивање плажа и

— њихових категорија и ту

ристичка друштва која њима управљају, односно

која су дужна да их одржавају,

— давање сагласности

програма за уређење и

изградњу плажа и купалишта,

— давање сагласности за смањење периода у коме је обавезно извођење радова на одржавању и чишћењу плажа,

— одређивање која купалишта, могу да користе само гости организације која управља објектом.

— прописивање, заједно са Управним одбором Фонда за унапређење туризма, поступка за утврђивање износа потребних средстава за одржавање плажа и за контролу утрошка средстава.

НАКНАДУ ЗА УПОТРЕБУ РЕКВИЗИТА НА КУПАЛИШТИМА И ПЛАЖАМА ОДРЕЂУЈЕ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈА ЊИМА УПРАВЉА

И у улцињској општини је слично регулисано питање коришћења и уређења плажа.

Разврстavaње плажа по категоријама је остављено у надлежност Савјету за туризам. Купалиштима управљају радне организације а плажама туристичка друштва. Накнаду за купалиште одређује организација која њима управља, с тим да она не може пријећи 1,00 динар дневно, односно 0,60 динара за пола дана. Џеџа до 10 година старости не плаћају накнаду. За коришћење реквизита на купалиштима, накнаду одређује радна организација, а за коришћење реквизита на плажама туристичка друштва. Иначе, за коришћење плаја не плаћа се никаква накнада.

За одржавање плажа, средства обезбеђују туристичка друштва из слиједећих извора:

— дио износа боравишне таксе,

— од учешћа туристичко-угоститељских организација домаћинства одмаралишта љетовалишта, ауто кампова, кампова и логора,

— од учешћа домаћинства која издају собе,

— од учешћа власника викенд кућа и кућица,

— од дотација Фонда за унапређење туризма, уколико друга средства нијесу довољна.

Уколико немају своја купалишта, хотели, мотели, одмаралишта и љетовалишта учествују у трошковима одржавања плажа у износу од 20,00 динара по лежају, ауто-кампови 0,20 динара по m^2 површине, а кампови и логори 10,00 динара по могућем капацитetu лежаја. Сва се ова средства уплаћују територијалном туристичком друштвом.

Заједничко свим одлукама о уређењу, одржавању и управљању плажа јесте, да скупштине општине одлучују о условима под којима дају на управљање и одржавање појединачне плаже или купалишта. Ни у једном случају плажа или купалиште не представља основно средство радне организације која њима управља.

У сљедећем броју:

Што о плажама мисле туристичка друштва и туристички савез?

ШТО СА СРЕДСТВИМА ОД ЗАКУПА КАМЕНОЛОМА

Приликом разматрања информације о каменолому у Лапчићима, узгряде је избило у први план питање: што радити са средствима до којих поједина подручја дођу, да ли их акумулирати у заједничку касу — буџет, у Фонд за изградњу комуналних објеката или да то буду средства тог подручја, која би се стављала на посебан рачун и за потребе тог подручја трошила.

Одмах су се издвојила два става — један је да се средства добијена за каменолом у Лапчићима по основу закупа утроше на подручје Маина, с тим да се средства која пре текну, могу утрошити и за такво рјешење наведени су: да су грађани Лапчића изгубили свој мир, па и сигурност, и да ни једно подручје није хтело да прими отварање каменолома баш из ових разлога, а Лапчићи су то прихватили из жеље да ријеше неке своје комуналне проблеме, које на други начин нијесу ни-

Каменолом у Лапчићима

Недомаћинско пословање

(Наставак са 1. стране) што су стамбене зграде „Авале“ и Дирекције нису наплаћене комуналне.

Исто тако огромна средстава су, по његовом мишљењу измакла због тога што су плацеви за градњу, уместо конкурсом, дијељени према симпатијама и заслугама.

Више учесника у раду овог скupa изјаснило се против постојања три организације из области комуналности на подручју Булаве, које се баве готово истим пословима.

Саво ФРАНОВИЋ је такође подвикао да је нерационална политика формирања више организација за послове који су толико сродни и које може обављати једна. Видно узбуђен због таквог пословања, он је изјавио да ће се послије ове сједнице захвалити Скупшти-

ни општине на чланство у Управном одбору Фонда.

И Петар Добрљанин је нагласио да је очигледно у протеклом периоду недостајала једна јединствена политика која би обавезивала све фактуре. Но, по његовом мишљењу, сада је важније тражити излаз из настала ситуације него изназити кривце за минуле грешке.

На крају је одлучено да се именује нова Комисија у саставу: Павле Ивановић, Димитрије Јовановић, Мирко Ивановић и Боро Маркишић, која има задатак да прибави информације по свим питањима која су на овој сједници остала необјашњена и да донесе предлог рјешења обавеза Фонда од 645 милина стarih динара.

ЛИКОВИ

МАРКО ЈОВОВ И МАЛА ПЛАЖА

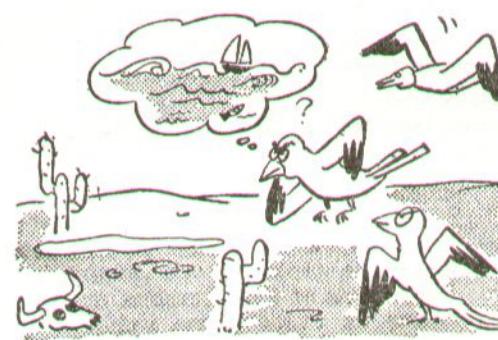
Већ десет сезона Марко Митровић из Светог Стефана чува плажу која се популарно зове „Краљица мала плажа“. У низу лijepih плажа на нашем приморју ова се издваја. Колико год се лијепог о њој каже, мало је. Сваки гост који тамо наврати поздрави се са симпатичним Марком. Обраћају му се на разним језицима али он их све разумије. Он је чика Марко, М-се

и малтретиртњу неких гостију. Од њега се захијева смањење таксе за плажу, за паркирање и друго.

Дневни промет од улазница и реквизита је од 15—70.000 ст. динара. Ту је и бифе који пазари у сезони просечно 200.000 ст. динара дневно. Тениско игралиште је дато у закуп приватном лицу.

Питамо Марка, да ли је овај посао, са толиким радним временом, напоран за њега. Не, каже он. Кад бих отишао одавде користио бих сваки минут да навратим, да се видим са познаницима, да поразговарамо.

Марко је задовољан. У најтежим моментима се присети и оних двогодишњих путовања од Светог Стефана до Буљарице, па му сада не може бити ништа тешко.

ИЗ РАДА САНИТАРНЕ ИНСПЕКЦИЈЕ

СКУПО БРИЈАЊЕ

Само у току једног преподневног обиласка, санитарни инспектор Румица Радовић изрекла је десет мандатних казни. Висина казне је од 2. до 5. хиљада стarih динара, зависно од тежине преступа. Међу кажњеним највише је посластичара, месара и других лица који пружају услуге исхране туристима и мјештанима или рукују намирницама. Прекршаји су обично: недостатак личне хигијене, не ношење радног одијела, прљави радни столови или просторије уопште, умазана радна кефља и слично.

— Много ми смета што по камповима нема сталних одговорних лица, већ се управници лjetovалишta често мијењају, каже Румица Радовић. Тако се једним упознам, приликом другог обиласка га нема. Могу вам рећи да сви мирно приме опомену и без коментарија плаћају казну.

Иначе, инспектор Румица је у послу веома ревносна, непријатељска, и у одмјеравању казне врло објективна. Зато се на њен предлог за казну нико и не буни. Никада јој се није догодило да се неко упротиви, чак ни код изрицања најтеже казне — затварања објекта. За ситније преступе практикује да пред прекишиоца постави два блока, један од двије и један од пет хиљада. „Грешник“ сам бира блок и догоди се да одмери себи већу казну него што би му Румица иначе изрекла. Тако је Божин Симовић

скластичар из Петровца, због тога што је затечен необријан на радном месту сам себи од

мјерио казну. Бријање га је коштало 5.000 стarih динара.

КРАТКЕ ВИЈЕСТИ

Миомир Марсенић, шеф имовинско-правне службе, именован за начелника Одјељења за скupštinske послове, општу управу и друштвене службе СО Будва.

Санитарни инспектор Лука Ђосовић именован је за вршиоца дужности начелника Одјељења за инспекцијске послове СО Будва до попуне овог радног места.

Петар Пустахија ступио на радно место инспектора рада СО Будва.

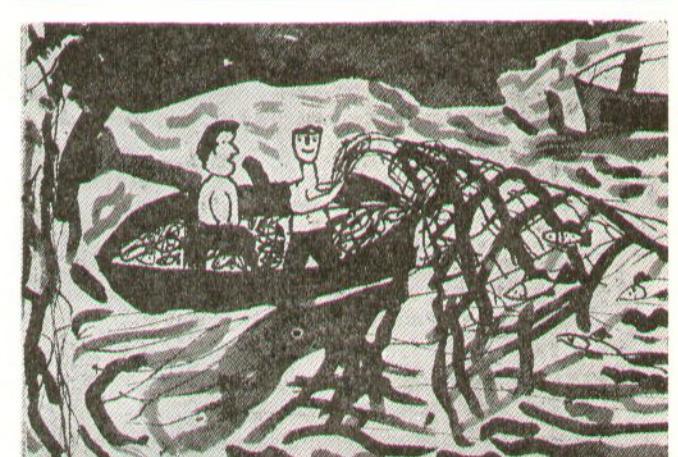
Архитекта Драган Мандић распоређен на радно место грађевинског инспектора на радно место одговорног урбанисте и у новоформираном Одјељењу за урбанизам, имовинско-правне и комунално-стамбене послове.

Архитекта Петар Перовић ступио на дужност урбанистичког инспектора СО Будва.

Далибор Антониoli, дипл. правник, постављен на радно место шефа Одјељења за скupštinske послове СО Будва.

Сретен Митровић, дипл. економиста, распоређен на радно место шефа Одјељења за привреду и референта за план и анализу СО Будва.

Досадашњи шеф рачуноводства Дирекције за урбанизам, стамбене и комуналне послове у Будви, Светислав Поповић, ступио на дужност шефа Одјељења за буџет СО Будва.

Дојен петровачког турнзма

- 49 година непрекидног гостовања (сем ратних година) у Петровцу
- Студенти и ћаци „ласте“ туризма у Петровцу.
- Нехе да пријављује привремени боравак нити плаћа боравишну такску.

Борђе Јовановић
Снимио: Т. Митровић

Мало који одраслији Петровчанин не познаје инжењера, архитекту у пензији Ђорђа Јовановића, или како га обично зову, чика Ђокицу. Није ни чудо. Идуће године ће чика Ђокица прославити 50-то годишњицу првог доласка у Петровца. Од тада је сваке године стаљни гост овог мјеста; изостао је само у ратним годинама. Срећи смо њега и супругу у пријеподневној шетњи. Кад човек погледа ово двоје виталих људи онда види да старост није тако рујна, да и она има своје дражки. Они су млади духом. На наваљивање Петровчана, који га одавно знају чика Ђокица је почео да прича:

„Шта, да вам причам како је први Србијанац закорачио у петровачки туризам. Било је то давно, 1923. године. Тада сам имао 17 година. Постојала је организација Феријални савез ученика и студената; био сам њен члан. Међутим, са неколико другова и другарица „Тиром“ сам дошао до Боке и коначно се зауставио у Котору. Даље није било организованог саобраћаја. Преко пријатеља смо испословали да нам командант Котора дозволи да са војном комором, на колима са коњском запремом, „уз војничко сљедовање за два дана“ дођемо до Будве. Од Будве до Светог Стефана смо дошли барком. Тада је Свети Стефан бројао само 9 становника.

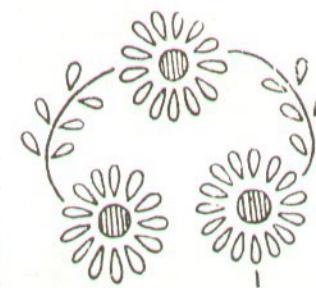
Из Светог Стефана до Сутомора смо ишли пјешке. Тада сам у Петровцу пошао први пут и остало три дана. Једини угоштитељски објекат била је гостиона „Приморје“. Пансион је стајао 12 динара, уз право да тражиши за сваким оброком вина колико ти треба. Тада сам се „на први поглед“ заљубио у Петровца.

1924. године направили смо феријални излет. Било нас је око 150 ћака и студената. Требало је добити дозволу за лјетовање, а Феријални савез је био под надлежношћу Министарства просвјете. Речено нам је да можемо лјетовати где хоћемо, само не у Петровцу, јер је комунистичка општина. Међутим, 1926. године, Феријални савез се издвојио из надлежности Министарства. Захваљујући мојој родбинској вези у Министарству здравља, феријалци су прили-

разумијевања за његова осећања и казнили су до маћину са 500,00 динара. Чика Ђокица се љутио због тога. Хтјео је сам да плати цијели износ. Изгледа да је ипак нађено ријешење. Дојену Петровачких туриста прогледао је кроз прсте.

Питамо га како живи „Добро“ — одговара. Он и супруга имају пензије које им обезбеђују скроман живот. „Под мојим руководством је саграђено 23.730 станови у Београду“ — додаје као да би хтјео истаћи да није увијек био пензионер. „А колико вам је пензија“ — питамо? „Моја пензија је 1.670,00 динара“ — без оторчења каже Ђорђе Јовановић. На томе се разговор и завршио.

М. Р.

Бензинска станица у Будви —

барометар туристичког промета

Обавјештење

Моле се грађани да измире своје пореске обавезе из ранијих година до 30 IX 1972. године, јер ће у противном против истих бити предузете мјере принудне наплате, а њихова имена бити публикована преко средстава јавног информисања.

УПРАВА ПРИХОДА

НА ПОЧЕТКУ НОВЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

КАДА ЂЕ БУДВА ДОБИТИ НОВУ ШКОЛСКУ ЗГРАДУ

Недостатак школског простора у Будви представља један од озбиљних проблема. Школа нема своје зграде. Годишњи прираштај ученика је очетан, а рад се одвија у двије смјене: прије и послије подне. Иако простор спутава пуну афирацију ове школе, ипак успјех не изостаје. Постижу се лијепи резултати.

С обзиром да основна школа „Стјепан М. Љубиша“ у Будви од ослобођења ради у старој аустро-угарској касарни, чије просторије не задовољавају ни минимум хигијенско-педагошких норматива, то су органи школе одлучили да прију изградњи нове школске зграде. Иницијатива је потекла од школе, наишла на размијавање Општинске скупштине и Заједнице образовања, као и на подршку грађанства.

Али, све то није доволно када се зна да предрачунска вриједност нове школске зграде износи око милијарду стarih динара, а до сада је обезбиједено нешто више од 300

Марко Тановић

милиона стarih динара. Ова средства ће једва бити довољна за откуп земљишта, накнаду за уклапање приватних стамбених зграда и за друге припремне радове. Значи, иницијатива и упорност школских органа постоје, али недостају средства.

Мишљења смо да би ово питање требало да буде присутно и ван школских зидова, односно да се о њему најозбиљнији поразговара на нивоу Општинске скупштине и њених органа. Јер, Будва ће добити нову школску зграду, тек онда, када иницијативу просвјетних радника за градњу, прихвате и спроведу заједнички у дјело, како Заједница образовања и Општинска скупштина, тако и све радне организације, као и грађанство путем самодоприноса.

Значи, и на почетку ове школске године понавља се исто питање на које је тешко одговорити: када ће Будва добити нову школску зграду.

Марко Тановић

штине Будва одлучено да се најхитније размотри могућност постављења ТВ репетитора који би обезбиједио пријем програма у ували Перазића До као и каблирање телефонско-телеграфске мреже Петровац Перазића До.

В. С.

Извиђачи из Будве на Дурмитору

- БУДВАНСКИ ОДРЕД ИЗВИЂАЧА „НИКО АНЂУС“ БОРАВИО НА ДУРМИТОР ОД 5. — 20. АВГУСТА

Између 5. и 20. августа група извиђача будванског одреда „Нико Анђус“ боравила је на Дурмитору. Логоровање је организовао Републички савез извиђача уз помоћ ЈНА. Млади извиђачи Будве, Цетиња, Титограда, Никшића, Бијелог Поља, Иванграда, нашли су се на окупу да би заједнички савладали извиђачке вјештине.

Зелени теписи и високо врлести ове прекрасне планине, као и Црно језеро, које се шијурило у њеном подножју, свакако ће остати у трајној успомени овим младим људима.

Нико Дулетић

5

СА ИЗЛОЖБЕ МИЋЕ ВУЈОВИЋА

ПРИЗИВАЊЕ ЛОВЂЕНА

Галерија „Санта Марија“ ниједног тренутка није празна. Њен најновији домаћин је Мића Вујовић, сликар из Београда, који је добро познат у ликовним круговима. Наиме, овај афирмисани уметник, члан УЛУС-а од 1955. године, имао је више самосталих и групних изложби у земљи и иностранству. Овога пута Будванима се представио са већим бројем слика, пластика и радова који спадају у примијењену уметност. Највећу пажњу посјетилаца су привукле слике „Ловћен I, II и III“, „Сестра Батрићева“, циклус од осам слика под називом „Покажница“, пластике „Његош“, „Оро“ и друге.

Вујовић је сликар чији су квалитети неоспорни. Ево неколико ријечи из приказа Жарка Јовановића:

— Паника сјећања на металу у сликарском ци-

клусу „Призивање Ловћена“ Мића Вујовића, открива нам један чудесан свијет звука, боје, лелека, зла и наде. Простор прошlosti, који се укопава у виду будућnosti, организован, је овде, у самој својој колористичкој нематеријалности: отвореност симбола брани слики од сваког наноса патетike.

...иреални и реални вибра то Вујовићевог призывања или сјећања значи, уствари, мит о паду мита: узграбан Ловћен, који се претворио у гуслара (планина гуслар) у сабласној плавој боји, дјелује као надземаљско биће, мада су његова рамена избезумљене главе овоземаљске.

...Заточени на металу, покажнице, главе, Ловћен или гуслари, сачињавају један комплекс жара, ужаса, праха и крика".

Г.

Мића Вујовић: Сестра Батрићева

ПИСМА ЧИТАЛАЦА

МРАЧНА УЛИЦА

Марко Миковић пензионер из насеља Лугови пише нам:

„Још прошле године Грађевинско предузеће „Радник“ из Добоја, које је изводило радове на стамбеним зградама у насељу Лугови, поставило је стубове и осталу инсталацију за уличну расvjetu. Међутим и данас наша улица је у мраку, па се становници овог насеља питају ко је за то крив? Ко је належан, ко је одговоран, ко је дужан да ове радове приведе крају? Због чије немарности живимо у мраку и када ће наша улица бити освијетљена?“

ИЗ УГЛА АРХИТЕКТЕ

Какав нам градски центар треба?

Неке, чак никада строго, анализе детаљних планова појединачних насеља на подручју општине Будва, откривају несигурност планера кад је упитању проблематика градског центра.

Да ли је градски центар предодређен да буде сервис приватној или јавној сфери човјековог трајања? С тим се мора бити начисто уколоци се има амбиција предлагати или чак дати одговарајуће решење.

Било би веома прикладно направити пресек кроз вријеме, све до митских почетака увођења реда у простору. Но, задовољићемо се баш једним од таквих почетака да бисмо показали у каквој међувисности стоје устројство градског центра и социјалне структуре становништва.

Из једва разговјетне древности, допире до нас ослобљени ехо величје славе Бога, који, након тегобнога посла око стварања света из хаоса, сагради град, а онда у њему настани људе себи на част, њима на радост... У том граду нађоше себи мјеста краљевске палате и храмови што бљеште на сунцу... У самом центру, пак уздизаше се главни храм Есагила („кућа уздизања главе“) посвећен врховном Богу, заштитнику града... Људи су сlijedili вијек времена, па су остављали успут старе и налазили нове богове које су, сви без разлике, хтјели да имају себи за пријатеље и помагаче.

Зато су им у центру, људском срцу града, уви-

јек обезбеђивали прикладно место и одговарајућу атмосферу.

Ово наше вријеме чини се да хоће да нас ујери у то да смо ми са сопственим рангом божанства, и да „све треба да служи човјеку“...

Ако је човјек заиста смјештио собом божанства и друге идоле и стао на њихова мјеста, сlijedi да градски центар остаје њему и наслеђе — његовој

предност (одсуство изазивача загађивања средине и ометања у коришћењу објекта) и безбедности.

Овакав градски центар обавља и једну значајну социјалну функцију: поспјешује процес интеграције и идентификације становника града са самим градом. Осим тога он има и своје економско преимућство. Динамичан развој друштва (науке, технике, технологије...) узрокује и динамичан развој града, што се изражава кроз периодичне реконструкције града.

Градски центар конципиран на хуманистичким начелима био би мање подложен промјенама. Његова имуност према реконструкцији лежи у чињеници да се већи број техничких и других иновација, неупоредиво чешће и јаче одражавају у јавној сфери живота људи, а рјеђе и слабије у приватној сferi.

Центар културе (центар за физичку културу, изложбена галерија, библиотека, дискотека, универзална дворана са лjetном позорницом за филмске, драмске и музичке приредбе, музејски простори).

Научне и образовне институције, туристички сервиси, одређене установе за омладину, робна кућа и специјализоване трговине, (вишенамјенски) централни трг, угоститељски објекти, и парк са објектима за забаву нема стамбених и административних зграда, а као неуobičajeni елемент садр-

жаја сријеће се центар за физичку културу.

Све ово казује да се подручје градског центра МОРА препустити пјешацима. Свака друга врста саобраћаја смије само да тангира подручје центра. Тако се осигурава удобност (одсуство изазивача загађивања средине и ометања у коришћењу објекта) и безбедности. Овакав градски центар обавља и једну значајну социјалну функцију: поспјешује процес интеграције и идентификације становника града са самим градом. Осим тога он има и своје економско преимућство. Динамичан развој друштва (науке, технике, технологије...) узрокује и динамичан развој града, што се изражава кроз периодичне реконструкције града.

Градски центар конципиран на хуманистичким начелима био би мање подложен промјенама. Његова имуност према реконструкцији лежи у чињеници да се већи број техничких и других иновација, неупоредиво чешће и јаче одражавају у јавној сфери живота људи, а рјеђе и слабије у приватној сferi.

Однос приватне и јавне сфере човјековог бивштво карактерише тежња за повећањем времена приватне сфере (повећање слободног времена) на рачун времена јавног живота.

Ова тежња упозорава и обавезује планере и законодавце да се на један прикладан, нов начин поставе према проблематици градског центра.

Арх. Петар Перовић

ЛИТЕРАРНИ ПРИЛОГ
Пише: САВО ГРЕГОВИЋ

СА УГЛА МОЈЕ УЛИЦЕ

Застао сам на ивици плочника. Снажно удахнух јутарњи ваздух и осјетих пријатно тијатро у грудима. На улици мало пролазника; још је рано. Капљице росе са олеандера сливaju се у реду.

Данас ће бити свјеже.

Сједио је на ивици плочника, десетак шепширу, који је скривао надуло лице, зарасло фиксирало дрво преко пута, везујући се за која му одређују име. Мозак закрпа, представљао

Једна ногавица од двије дуже пруге, пана до колена, стварајући лепезу која је од црних масивних ципела остао је само доњи

чвршћим канапом.

Испред њега је стајала вага. Његови ногавици су сијали, његови сајеви и пријатељи. Његова покретна и непокретна имовина. Уште је вина, насиљество и зарада. Прошlost и будућnost. Мала плава вага.

Није се окретао на пролазнике. Чекао је. Мршаве и гојазне. Није гласно упућивао на вагу испред себе: глас је био пригушен, потмуто и понекад као да краде с муком би изговорио неку ријеч.

Сјенка на његовом лицу значила је патњу.

Пришао му је дебељко са женом. Био је тежи за неколико килограма. Јут због тога резигнирано је бацио петобанку, која се докотр љаља до моје ноге. Подигао је и понесох у зарјалу металну залогаоницу. Један троми, полукуружни покрет очима значио је захвалиност.

Размишљао сам: он и вага су узазивали на промјене. Тјелесне. На смањење и повећање тежине.

Промјене нијесу утицале на њега; он је имао исту линију. Бринући се о изгледу других није имао времена да добије који килограм више. А ни мање. То зато јер га нико неће питати „зашто си тако ослабио“ или „једи мање“, како то изгледаш“. Нема ко да га пита; вага не говори.

Око њега се створи мала гужва. Једном странцу с муком је објашњавао да је непито тежи од када је на одмору. Ирим прстима испи сивао је по плочнику неке цифре које су требале да значе разлику. Странац није вјеровао,

а онда пауза; дуга без муштерија.

Опет поглед прикован за дрво. Док га не тргне нечији глас. Неко ново вагање. Морао сам отићи. Није примјетио када сам се удалио.

НА УЛАЗУ У СВЕТОСТЕФАНСКИ ГРАД

ГЛУМАЦ И СЛИКАР ТОМИСЛАВ ЈОВИЋ

— На улазу у Свети Стефан, у слободном прстору, отворена је изложба радова у бакру овог младог умјетника, глумца Црногорског народног позоришта из Титограда.

Многобројни посетиоци ових дана застају на улазу у древни светостефански град, дуже него раније. Разлог је једноставан. Испред улазних врата на старијим патинираним зидинама, изложено је око 50 радова у бакру. Поред мањих експоната има и огromних композиција, пред којима се посетилац запита „колико је ово требало радити?“ Мотиви су различити: човјек у грчу, радник у покрету, Дон Кихот у борби, има и по који космички мотив.

То су радови даровитог глумца Црногорског народног позоришта из Титограда, Томислава Јовића. Пасмартамо овог младог човјека: глумач и сликар? Питамо се да ли је то спојиво и питамо њега „ометају ли ова два стварања једно друго?“

— Знате, позориште је кућа за већину. Често су резултати одраз колективног рада, тако да човјекове индивидуалне способности не могу увијек доћи до изражаваја. Схватате ме: да би једна представа успјела одговорност сносимо сви. Рад у бакру је компензација за ово. Ту могу да будем сам, свој и јединствен. Иначе до овог је дошло спонтано, као и у сваком умјетничком напору.

Иако риједак и оригиналан како у техници тако и у темама, Јовић није непознат нашој умјетничкој публици. До сада је излагао у Титовом Ужицу, Будви и Титограду. Нарочито повољно, критика је оценијила његову изложбу у Титограду.

Изложба у Светом Стефану је отворена од 8. августа до 1 септембра.

С. Грегорић

Ускоро у Будви пословница „Будва концерт“

Како смо обавијештевали у Културном центру, Будва ће ускоро добити пословницу „Будва концерт“ преко које ће се одвијати читав културно-забавни живот на подручју општине. Пословница ће опслуживати и хотелска предузећа не ограничавајући се само на општинске оквире.

Ова идеја проистиче из потребе развоја Будве као великог туристичког центра. Сматра се да ће оснивање концертне пословнице омогућити далеко разноврснији и квалиитетнији програм путем директног уговорања са ауторима и извођачима а уз то, и пуно јефтинији,

В. Станишић

ОГЛАС

Купујем плац на подручју будванске општине ради изградње породичне стамбене зграде. Плац би требало бити величине од 300 до 600 m². Првенствено долази у обзир Будве и Бечића.

Заинтересовани продајци нека се јаве на адресу:

ЂУРОВИЋ БРАНКО,
Бјеловар, Саве Коча-
вачевића 17 тел-
фон 40-35.

Спорт

НА СТАРТУ ПРВЕНСТВА У РЕПУБЛИЧКОЈ ФУДБАЛСКОЈ ЛИГИ

Са гостима у госте

— Нови лигаши „Могрен“ и „Петровац“ неће моћи да играју утакмице на својим теренима јер они не одговарају фудбалским прописима.

— Будвани ће изгледа израти у Тивту, а Петровчани у Бару.

Толико ишчекивано првенство ускоро почиње. Наиме, први сусрети за бодове у црногорској фудбалској лиги почињу 3. септембра. Али, нажалост љубитељи фудбала у Будви и Петровцу неће имати прилике да гледају своје љубимце. Терени у Будви и Петровцу не одговарају условима које диктира Фудбалски савез Црне Горе, па ће Петровчани своје гости водити у Бар, а Будвани у Тиват. Докле и колико ће то трајати у овом моменту не можемо да одговоримо. Одговорни, као и сви пријатељи овог спорта треба да настоје да се помогне овим младићима, који су успјели да за годину дана рада постигну огроман успјех. Треба наћи средства да се игралишта поправе како би могли пратити игру и помагати играчима да истрају у борби за опстанак у Црногорској лиги.

У првом колу Могрен гостује у Бару, где иде расположен Морнару. И „Петровац“ ће играти у Бару. Како смо незванично обавијештени он је домаћин у сусрету са Иском.

С. Грегорић

Детаљ са утакмице између нових лигаша „Могрена“ и „Петроваца“

Појачања

У периоду припрема „Могрен“ је добио неколико појачања које ће дosta значити у новом првенству. Наиме, Могрену су приступили: Поповић из никшићког „Челика“, Ивановић и Мугуша из титоградског „Кома“, Божковић из „Морнаре“, Пејовић из Сремске Митровице и Рафаиловић и Калуђоровић из „Петроваца“.

Ове фудбалске сезоне „Могрен“ ће водити првакији фудбалски ас Никола Станишић.

С. Г.

ИЗ РАДА СПОРТСКОГ ДРУШТВА „МОГРЕН“

НАСТАВАК ЛИЈЕПЕ ТРАДИЦИЈЕ

Фудбалери будванског „Могрена“ постали су чланови Републичке лиге, јер су у квалификацијама елеменисали екипу „Текстилца“ из Вијелог Поља. На овај успјех је требало чекати више од четири деценије, јер је спортско друштво „Могрен“ основано крајем октобра 1929. године. Један од оснивача био је ИВО МИКОВИЋ, који је погинуо у НОБ-и. У току рата погинуло је седам ак-

тивних чланова овог друштва. У првим данима оснивања друштво је имало само једну секцију — фудбалску. Касније су оформљене и друге: стони тенис и одбојка. Године 1949. формирano је пливачко и ватерполо друштво, које је, не тако давно, постизало видне резултате. Двије године након оснивања, ватерполисти овога друштва постали су прваци Црне Горе и учествовали на

троточу република: Црна Гора, Босна и Херцеговина и Македонија. Освојивши прво место (побједили су представника Босне и Херцеговине са 6:3 а Македоније са 11:2) стекли су право уласка у Другу ватерполо лигу, која је исте године била укинута. За свој плодан рад истакнути појединачници и ватерполо друштво били су често похваљивани и награђивани.

Марко Тановић

Љубо Зец на „Јасмини“

Шампион без једара

Прошло је око 15 година, од оних златних времена једриличарства у Будви, када су се поред Шкоља бијелила једра као галебови. Сваког јејтног предвечерја могле су се видjetи испред лук-ке двије „Шљуке“ и једна „Стела“ као да се отимају која ће пуним једрима ухватити што више мајстора...

Првак Црне Горе 1957. године на једрилица типа „Шљука“ био је Љубо Зец. Он каже да је тада у Будви постојало једриличарско друштво „Вихор“, и да је имало преко 15 чланова. Како нијесу имали никаквих средстава све послове на једрилицама обављали су сами.

Данас, каже Љубо Зец, има много више услова за упражњавање свих спорова на води, али млади немају ни љубави ни интересовања за то. Тачно је да је једрење скуп спорта, али сигуран сам да једном оваквом друштву не би изостала помоћ ни СОФК-е ни радионих организација. Једрење је лијеп и атрактиван спорт. Туристи би радо видјели море ишарапан једрила која се сада могу видjetи само на сликама. Једриличарска такмичења су посебна атракција, а овде су изванредни улови за то.

На крају, каже Љубо Зец, требао би посветити много више пажње овим спортовима, него фудбалу којему дајемо све.

В. Ђукић

ИЗ КЊИГЕ НИКОЛЕ ВУЧКОВИЋА „ИЗ СТАРЕ БУДВЕ“

ЗАСЈЕДА

За вријеме опсаде Бара Рујија је помагала Црну Гору и слала бродове са житом, које је исто варивала у Будви а затим на мазгама и магарцима преношено гарнизонима око Бара. Главни руко водилац надзоритељ посла био је неки Баро, који је био толико савјетан и шкрт да будвански сиротињи није дозвољавао да покупи ни зрно просутог жита, премда га је било на претек. Зато се замјерио Будванима, па су чекали погодан час да му се освете.

Једне вечери сједели су у кафани предсједник општине Ђуро Ђаконов Зец и његов пријатељ Михаило Клађо, објица вође устанка Бокеља против Аустрије 1869. године. Док су разговарали, у кафани је ушао Баро. Сио је за њихов сто. Како су они одмах прекинули разговор, Бара је то уврједило. Рекао им је да види да је непожељан и да ће отићи. То је дало повода Михаилу, који је био познат као веома духовит човјек, да се досјети како ће Бару подва-

лити. Стога се обратио предсједнику:

— Слушај, Ђуро, ја мислим да Бару можемо повјерити тајну?

— Можеш слободно — одговори Ђуро.

А Михаило ће, као у повјерењу:

— Знаш ли, Баро, што је ново? Дошла је повјерљива депеша од аустријског команданта у Сутомору да је Бар пао. И што је важније, дошла је Ђуру порука од Господара да је Селимбег побјегао и упутио се барком пут Будве. Књаз поручује да ће онога ко ухвати живог Селимбега одликовати Обилића медаљом и наградити га са 20 наполеона. Само не знам кога бих намјестио да чека Селимбега, јер ће он током ноћи сигурно стићи у нашу луку.

— Вјерујем да погоднијега за тај посао нећете наћи од мене — дочета као Баро.

— Знамо да нијеси кукавица, али ствар је деликатна и тешко ћеш је извести да те аустријске страже и жандари не открију.

— Ако ико, ја имам повјерљиве људе и коње да га свезаног пребацим преко границе.

— Али видиш, Баро, каква је ноћас зима и како дере бура... бојим се да ти се што не догоди.

— Неће, Ђуро, није ово мени први пут да се борим са зимом и буром.

Како је Баро упорно доказивао да је он једини коме треба повјерити хватање Селимбега, Ђуро је напакон „пристао“ и одредио му као место засједе врх свјетионика, где се човјек тек уз највеће напоре може одржати да га бура не баци у море.

И тако је Баро провео цијелу ноћ код свјетионика и дочекао зору мокар од морске пјене и прозебај, а Селимбегу — ни трага ни гласа. Није га могло ни бити, јер Селимбег није никад бјежао, већ је уз дозволу Црногораца остао и даље да живи у ослобођеном Бару.

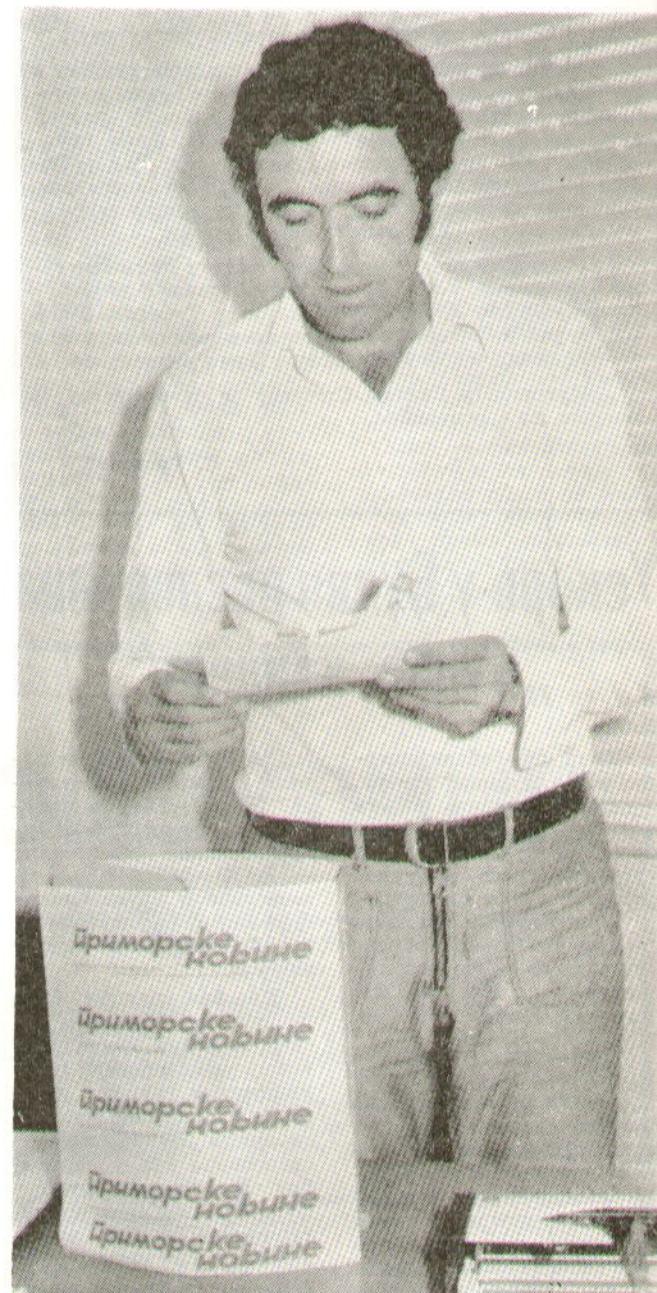
Од тог времена остало је у Будви узречица: „Че ка га као Баро Селимбега“.

Основана ликовна група „Могрен“

При Културном центру у Будви, који у последње вријеме биљжи успјехе, формирана је ликовна група „Могрен“. Група представља асоцијацију ликовних радника, професионалаца и аматера сликара, вајара, графичара као и умјетника примјењених умјетности. Један од задатака групе је да у току туристичке сезоне пропагира кроз све видове ликовне дјелатности, природну љепоту Будве и њен културно-забавни живот. Ради усавршавања и побољшања услова рада ликовне групе „Могрен“, основан је фонд социјалности.

Сматра се да ће ова група својим радом спрavдiti постојање и тиме утицати на ширење оваквих и сличних акција. Већ су направљени први кораци. Донијета су нормативна акта Статут ликовне групе „Могрен“ и Правилник о коришћењу фонда ликовне групе „Могрен“, при Културном центру Будва.

С. Г.

СА РАЗНИХ МЕРИДИЈАНА

РЕКОРДНА ШТЕДЉИВОСТ

Енглез Т. Бак је вјероватно најштедљивији човјек на свијету. И сада носи одјељеље које је купио прије 42 године!

— Питаш је ко је штедљивији, Енглез или ми, кад се ради о улагањима у одржавање будванских бедема и улица.

ТРАЖИО ДВОРАЦ А ЗАВРШИО НА САЈМУ

Извјесни амерички туриста хтједе посетити Версајски дворац. Таксиста га је разумио да жели да иде до версајских врата ради посете Париском сајму па га је тамо и искарао. Американац је лутао између разних павиљона читав сат, док је коначно открио да се ради о забуни.

— Американцу је требало сат времена да открије да је погријешао. Међутим, неким излагачима на Јадранском сајму, заједно са „Економском пропагандом“ требало је неколико дана да би схватали, да пако на којем су исписали оптужбе против Скупштине општине Будва, мање интересује посјетиоце него изложени експонати.

ИЗ СТАРИХ ЗАКОНА

О становању странаца у нашем граду

Ако неки странац дође да станује у нашем граду с намјером да постане грађанин, наређујемо да је за вријеме од годину дана ослобођен сваког присилног рада. Ако га тражи газда Словен или Латинин или нека друга особа, општина је дужна да га брани, и ниједан наш грађанин му не може судити осим судија, нити га као свог присвојити. Ко учини противно плаћа казну од 50 перпера, од чега половина припада кнезу а половина општини.

НА ГРАДСКИМ ЗИДИНАМА...

Рад у бакру „Дон Кихот“, изложен на зидинама Светог Стефана, задивио је посјетиоце

„Дон Кихот“ — рад Томислава Јовића

„НЕКА ВОДИ ЛИЈЕПО МУ СЕ ВИДИ“

Приликом недавног гостовања Културно-умјетничког друштва „Абрашевић“ из Ваљева на летњој позорници, где је извођен програм, свјетло је често нестajalo. Извођачи су се трудали да ипак прикажу програм у цijelosti.

У једном тренутку свјетла је нестало, а програм је настављен. Извођено је коло из Србије, и један од извођача је запјевao:

„Коловођо, коло води, ...“

Један посматрач из првих редова додаде:

„Нека води, љепо му се види“.

ИЗВУЧЕН ДОБИТНИК НАГРАДЕ УКРШТЕНИЦЕ

Награду коју је овог пута додијелио Културни центар Будва, добила је РАДМИЛА ЂУРИШИЋ из Београда, Кнеза Милоша 45. — Награду извучио Чедомир Шпандијер, секретар културног центра (на слици)